

בעוד שבגין ואנשיו היו סבורים שמצביהרוח בסביבה היה מרומם, טענו משקיפים כי האירור בה היתה קודרת. האמת היא שבגין, מזכירו **יחיאל קדישאי** ושאר אנשי הפמליה היו עליזים. שרו שירים בעבר רית, ובניהם את שיר המחבתת, "עלי באריקות ניפגש". קארטר האזין לשירה כשהוא מתופף באצבעותיו בעצבנות על השולחן. בגין וקדישאי סברו כי הוא מתופף לקצב שיריהם.

במהלך אותה סעודה העביר גימי קארטר לשגריר ארצות-הברית בישראל, **סמואל אל לואיס**, פתק שאיש לא ראה את תוכנו. אבל כמה ישראלים שנכחו במסיבה ניסו לנחש מה כתב גימי ללואיס. הניחוש הסביר ביותר היה כי קארטר רשם על הפתק: "לור-איס המיסכן שלי, ככה אתה סובל כל ליל-שבת בישראל?"

פסטיבל קארטר קילקל לפחות לשני אח"מים את חופתיהם. שרה-חנינון, זכורו **המר**, יצא עם רעייתו לנפוש ביס-המלח, כאשר קיבל בתחילת השבוע שעבר, קריאה טלפונית, שהזעיקה אותו לישיבת-משלה מיוחדת. הוא נסע ליישיבה, הצביע נגד הצעת עות ראש-הממשלה וחזר למי-לון. למחרת הודיעו לו כי נשיא ארצות-הברית עומד לבקר בי-

לפחות במשך שבוע. וציוו עליו לנוח. בפעם הראשונה נטל רעייתו, **רחל**, אם עשרת ילדיה, ונסע לנוח במלון בטבריה. השר לוי שתק במשך שבוע ימים, כאשר אשתו מנחשת את ערב ביקורו של קארטר חזר לוי לתפקידו, כאשר קולו הצ-לול והבריא חזר אליו בדיוק בזמן.

אל מושב-הכנסת המיוחד הוזמנו גם כל חברי-הכנסת לשעבר. ח"כ הכנסת הראשונה **נתן ילין-מור** קבע אם הח"כ לשעבר יעקב מורי-לור כי הוא יצטרף אליו ברסיעה חזרה לתל-אביב. אחרי הישיבה, כאשר לילי-מור היה צריך ללכת לרגע, הוא פנה אל ח"כ שישיב לידו ואמר: "תשמור שמרידור לא יברח רידור לא יברח, או אני אצ-לי. הח"כ צחק והשיב: "הברייטים לא הצליחו לשמור שמ-ליח?"

שר-הביטחון **עזר וייצמן** ניצל את תקופת ההמיתנה לבואו של גימי קארטר בלוד, כדי לפטפט עם מכרים ולנשק את הנשים היפות שב-שטח. כאשר נשק לילי-מור, מזכירתו של יועץ ראש-הממשלה לעיתונות, **דן פתיר**, הלה בחיך בכך שרה-התחבורה **חיים לנדאו**, "תיורה!" קרא

גי'מי קארטר

היה בוודאי מאוכזב ביותר מקבלת הפנים שנערכה לכבודו בכניסה לירושלים ביום הגיעו לארץ. לקארטר, שהתרגל במצרים לתשואות המונים ברחובות, המתינו בשערי הבירה רק כמה מאות אנשים, מרביתם מפגינים נגדו ונגד ראש-הממשלה בגין. אולם קארטר נופף בהתרגשות רבה בידי לעבר המפגינים. הוא היה כה נרגש עד שכמעט מעד ורק העובדה שמאחוריו עמד שומר-ראש ישראלי, שתמך בו באותו רגע, מנעה מקארטר לעמוד במצב לא-נעים.

דברי נבון, וכדי שקארטר יחיה תום לו אמר לנשיא האמריקאי: "אולי מפני שאתה תחיה תום לי, יהיה שלום, או כדאי לך." קארטר חיך וחתם.

אגב, נשיא ארצות-הברית רית דוחח תמיד עטים, שמגיישים לו מבקשי-חתימות, ומש-תמש בעט שלו. מתברר כי זו אחת מהוראות אנשי-הביטחון שלו. כדי שהוא לא יהיה חשוף לסכנת עטים מתפוצצים.

פרקי הנגינה המרגשים של הכנר **אייזק שטרן** באי-רוחת הערב הממלכתית, שהיו החלק היפה ביותר של המסיבה, כימעט שלא התקיימו. שטרן שוהה בארץ כאורח קרן התרבות אמריקה ישראל, כי שופט בתחרות של כישרונות צעירים. כשנודע על ביקורו של קארטר, התבקש שטרן על-ידי נשיא-המדינה לנגן באר-חתימה. שטרן הסכים מיד, וביקש שתלווה אותו **סניגור זלצמן**. זלצמן סירבה והסביר רה כי אין היא יכולה, מפני שבאותו הערב היא מופיעה בחיפה, והיא אינה נותנת לבטל הופעות. רק אחרי לחץ משותף של שטרן והנשיא נבון, ביטלה זלצמן את הופעתה בחיפה.

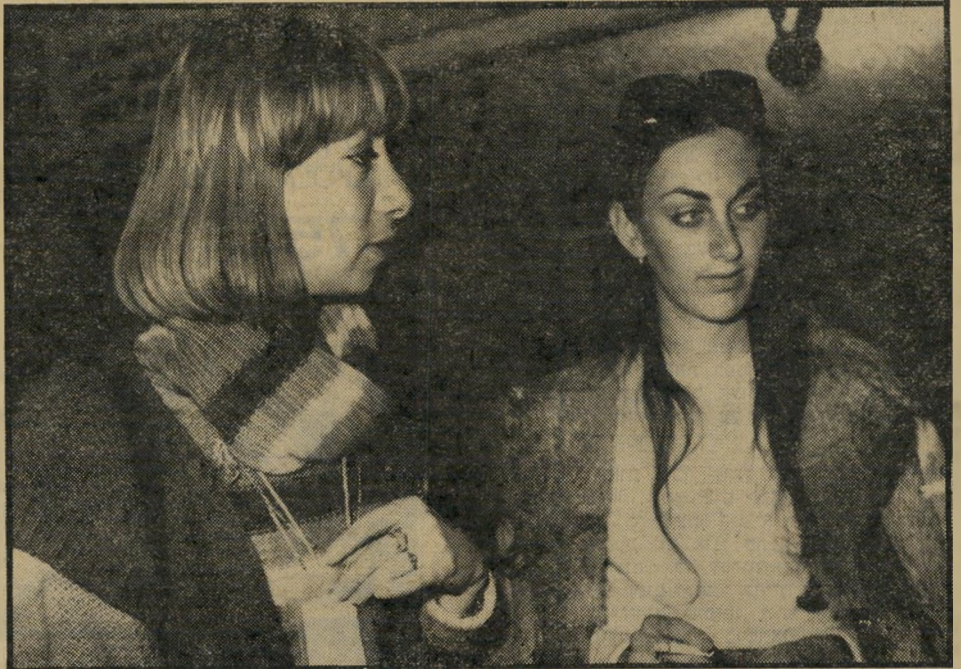
ריקוד רקדני להקת עינבל היה סיום תפל לארוחת-הערב החגיגית שערך הנשיא יצחק נבון לנשיא קארטר. כי שיצא מארוחת-הערב, לא יכול היה ראש עיריית תל-אביב **שלמה ציצי** ("ציצי") להתי-אפק, וסיפר את הבדיחה על אותו ילד, שחזר תביתה לשבי ידיו תעודה מבית-הספר, שבה היו כל הציונים, "לא מספיק". מילבד ציון אחד בזימרה, שבו קיבל הילד, "טוב מאוד". סיפר ציצי: "אביו של הילד נתן לו שתי סטירות-לחיי והסביר: "סטירה אחת בשביל כל הלא-מספיקים, והסטירה השנייה בשביל זה שיש לך עוד החוצי-פה לשיר!" והנמשל: אחרי הנאומים במסיבה, שיצרו אוויר רת פסימית, מה היה הטעם ביריקודים?

ביקורו של קארטר מזכיר לו סיפור אחר. כששני שבטי-בדויים היו רבים, נהג השולטן להשיג סולחה ביניהם בדרך מיוחדת במינה. הוא היה בא עם כל החצר שלו אל אחד השייכים הרבים, מתארח אצלו במשך שבוע. באותו שבוע היה חייב השייך לכבד את השולטן, היה שוחט כבשים לכבודו ועורך כירות-ענק. כעבור שבוע היה השייך מתרושש, ואז היה השולטן עובר להתגורר במשך שבוע שלם אצל השייך היריב, עד שגם ההוא היה מתרושש. כך נהג השולטן לשכנע את השייכים לעשות שלום ביניהם.

כאשר הוצב שרה-ד-תות **אהרון אבן-הצירא** לפני הנשיא קארטר, התעכב לידו קארטר שעה ארוכה וני-סה לדבר עימו. אבן-הצירא אינו שולט בשפה האנגלית, ומתורגמים תירגמו לו את דברי הנשיא האמריקאי שאמר: "אני בטוח שבמדינה כמו ישראל זה קשה מאד להיות שר-דתות." אבן-הצירא הגיע ראשו בהסכמה, ואחר-כך אמר: "הי נשיא הזה איש חכם. הוא מייך תפס את הקושי האמיתי של המדינה."

לארוחת-הערב שנערך כה בכנסת הודפסו תפריטים הדורים, שעליהם הוטבע סמלי המדינה. הם נלקחו על-ידי רבים מהאורחים הביתה למזן כרת. ח"כ אחדות **הלל זיידל** החליט כי מזכרת זו אינה מספיקה לו, והוא ניגש עם התפריט אל שולחן הנשיאות ובי-קש מנשיא ארצות-הברית לחי-תום. אחרי שהנשיא האמריקאי חתם לו, קיבל זיידל גם את חתימותיהם של הנשיא נבון וראש-הממשלה בגין.

אחרי שקארטר חתם לוידל, הציע לו הנשיא נבון: "אל תמשך לחתום, אחרת לא נוכל לאכול, כולם יתנפלו עליך ויבקשו חתימות." בעודו אומר את המישפט, ניגש לעבר שולי-הגם הכתב הפרלמנטרי של הצופה, **יונה ברוך**, וביקש אף הוא חתימות. כהן שסע את

טובה צימוקי

הכתבת החרוצה של "דבר", ובתו של עיתונאי, ידיעות-אחרונות, אריה צימוקי, נמנתה על צוות "דבר" שסיקר את ביקורו של הנשיא קארטר. גילתה להפתעתה שעוד בת מישפחה הצטרפה לעולם העיתונות: אחותה חגית (מימין) צורפה לכבוד מיבצע קארטר לצוות בן 16 העיתונאים של "ידיעות אחרונות", שסיקר את ביקור הנשיא האמריקאי בארץ.

לנדאו לעבר וייצמן. "זה מסור כן!" עור הרים את עיניו לעבר לנדאו והשיב לו: "גם לך זה לא היה מייק!"

כאשר יצאו ראש-הממשלה לה מנחם בגין ונשיא ארצות-הברית גימי קארטר ממשרד ראש-הממשלה, הבחין בגין כי כתב-החדו החביב עליו, **שלום קיטל**, מחלון המכונית שבה נסע בגין עם קארטר נופף בגין בידו לשלום לקיטל, וזה ענה לו בניפנוף-שלום. כשראה קארטר כי ראש-הממשלה מנר פף בידו למישהו, החליט כי הוא בוודאי אחד מאישיה-מזרי נה החשובים, ונופף גם הוא בשלום לקיטל, אשר השיב לו בניפנוף.

ישראל. המר ארו את מיוודתו וחזר הביתה עם רעייתו. גם הנשיא יצחק נבון יתכנן לי-סוף השבוע האחרון לרדת לי-אילת עם רעייתו, **אופירה נבון**, ושני ילדיהם, כדי להשי-תתף בחגיגות 30 השנה לשיח-רור אילת. במלון מוריה בי-אילת כבר נעשו הסידורים, כדי לקבל את פני הפמליה, כאשר ביקורו הבלתי-צפוי של קאר-טר אילץ את מישפחת הנשיא לבטל את הטיוול.

רק שרה-קליטה-הושי-כוך, רויד לוי, הספיק לתפוס חופשה נעימה ערב הביקור. אחרי ניתוח בלתי-ייקול, שי-עבר לפני שלושה שבועות, אסרו הרופאים על לוי לדבר